

sku stazu. Čitav rad nije doduše, neki jednoličan, jedinstven sistem na osnovi objavljene religije (osim nešto Jaroński, po gotovo opet M. Morawski). No — veli Gabryl — pored svega toga gledajući rad naših predstavnika na polju filozofije religiozne, sa žalosti treba ponoviti riječi: „Cudzie chwalicie, svego nie znacie“.

V. R.

Nešto k razumijevanju svećanosti jubilejskih sjedinjene Italije. Prof. u Bologni, pjesnik Giovani Pascoli, lanjske je godine pobudio sve Talijane na misao, da proslave slavom nje dostoјnom preporod Italije; neka je ta godina „sveta“ cijeloj Italiji. Novopoganski je pjesnik označio pravi karakter patriotskih svećanosti god. 1911. kano izraz ujednjениh sila bezvjerja i prevrata. Proslava neovisnosti i jedinstva domovine tek je vanjska etiketa, pod kojom se kriju nastojanja neprijateljskih krugova Crkve; proslavu ovu upriličuje tek neznati dio naroda, koji je znao drzovito i otvoreno zaузeti prva mjesta i masama vjernika nametnuti ropstvo savjesti. — Povijest tog dogodaja pokazuje, kako je letošnja „sveta“ godina i sva priprava na nju djelo kozmopolitskog slobodnog zidarstva. Cilj je slobodnog zidarstva očit kroz zadnjih 50 godina, da naime najprije unište svjetovnu vlast papinu, a onda zasegnu u duhovnu. Proglasenje Rima glavnim gradom ujedinjene Italije, bio je prvi javni korak uništenju papinske vlasti svjetovne, a prva pedesetgodišnjica je prvi korak u ostvarenju drugog dijela programa.

Moći tmine uzele su za pontifikanta „svetog“ ljeta britskog židova, a i velikog meštra slobodnozidarskog, koji je gradonačelnikom rimskim. Ernesto Nathan javno je priznao, da je god. 1911. triumf čovječanstva protiv tiranstva papinskog, pobjeda znanosti nad ignorancijom Vatikana. Slobodno je zidarstvo javno očitovalo, da su jubilejske svećanosti tek sjajan dokaz razvalinama papinskoga Rima. Lanjske je godine slobodno zidarstvo u Brüsselu obdržavalo kongres slobodnomislilaca, a na njemu je iznio neki talijanski brat, da je plan njihov, neprestano njihovo nastojanje, izazov protiv Pape. U planu se predlagala osnova za podignuće palače u

bлизini Vatikana, u kojoj bi imao prostorije po Giordanu Brunu prozvani savez slobodnomislilaca, onđe bi bio muzej slobodnomislilaca i Ferrerova škola.

U siječnju 1911. pisala je talijanska loža okružnicu na druge lože, u kojoj se veli, da u novoj godini energičnije istupe protiv katolika i pape. Trn je u oku slobodnom zidarstvu diplomatski vezovi s dvorovima, po kojim se priznaje papu suverenim gospodarom od strane raznih država; oni želete, da se ti odnošaji u „svetoj“ godini dokinu. Drugi je bio cirkular na carske dvorce, da se baš u toj godini posjeti Rim i tim ponizi Vatikan. Njemačkom caru Vilimu II. ložina je štampa propisala i način putovanja, jer su znali, da Vatikan u toj godini „žalosti“ ne prima posjete vladara.

Da, sv. Otac, a i cio svijet kršćanski, radi tih dogodaja 1911. proživljuje godinu „žalosti“, kako ju je u ožujku nazvao „Osservatore Romano“.

Ako li je ujedinjenje Italije iziskivala historijska i politička nužda, bilo je tome drugih puteva, a ne taj put nepravde i sile; bila bi Italija sretnija, a i vladajuća kuća, jer ta je „sveta“ godina zapravo proslava ne toliko kraljevine Italije, koliko većma republikanske Italije, kako je sam ministar izrazio, da Rim mora biti ili republikanski ili papinski. Ove su svećanosti zapravo tužna slava i samoj carskoj kući, koja je baš u toj godini moralna čuti iz ustiju vode socijalističkoga: „smrt kralju“.

Nesretne su i žalosne prilike u Italiji, a biva tako, što narod nema slobode očitovati volju i poslati u sabor svoje ljudi.

Najljepši način proslave sjedinjene Italije bio bi, da je u toj godini ispravljeno ono, što se zla i nedostojna učinilo sv. Ocu za vrijeme pedesetljeća, ali se katolici tome ne mogu nadati, ne dadu slobodni zidari. (Usp. Linzer-Quartalschrift 1911. str. 556.—569.).

Dr. M. Beluhan.

Vjerska kriza u protestantizmu. Činjenica je, da u najnovije vrijeme protestantizam proživljuje vjersku krizu. Sto je uzrok toj krizi?

Obrana vjere, a i predmet vjere u njih je posvema iskvaren, te se protivi ne samo sv. Pismu, već se ne može dovesti ni u sklad sa činjeni-